

Diane Dettmann and Miriam Kaurala Dloniak, *Miriam Daughter of Finnish Immigrants*. Outskirts Press, Inc. Denver, Colorado 2008, 103 s. ISBN 9781432722944.

Amerikansuomalaista taustaa olevat ovat kirjoittaneet vuosikymmenten kuluessa suuren joukon kaunokirjallisuutta, historioikeita ja muita tekstejä. Myös omaelämäkertojen kirjoittajia on melko paljon, jotkut ovat tehneet melko mittavia muistelmateoksia ja omaelämäkertoja. Näistä läheskään kaikki eivät ole saaneet kirjan muotoa ja tulleet painetuksi, vaan ovat käsikirjoituksina joko kirjoituspöydän laatikoissa tai joissa arkistoissa tai muissa kokoelmissa. Miriam Kauralan omaelämäkerta on saatu painoasuun hänen sisarentyttävänsä Diane Dettmannin avustuksella. Kuten tämä kirjoittaa esipuheessaan, tekstistä käytiin lukuisia keskusteluja ja ”We have shared laughter, tears, and some frustrations, yet the process has brought us closer together”.

Miriam Kauralan muistelmat kuvaavat hänen ja hänen perheensä elämää pohjois-Minnesotassa Babbitt –nimisellä paikkakunnalla lähinnä lapsuusvuosien ajoilta. Babbitt oli osa laajaa kaivosaluetta, jonne sijoittui 1900-luvun alkupuolella tuhansia Euroopasta tulleita siirtolaisia, joukossa paljon suomalaisia. Perheen isä oli Paavo Kaurala (1888–1972), äiti Hilja Lukkarila (1888–1965), Paavo Savosta, Hilja Pohjois-Pohjanmaalta. He avioituivat vuonna 1913 ja perheeseen syntyi seitsemän lasta, joista yksi oli Miriam, perheen kolmas lapsi vuonna 1919.

Miriamin muistelmissa käsitellään kaikkien perheenjäsenten vaiheita, isä Paavo ja äiti Hilja saavat

siinä merkittävän aseman. Heidän kauttaan suomalaista kulttuuria siirtyi perheen lapsille, mielenkiintoista kirjassa onkin melko yksityiskohtainen kuvaus siitä miten perinnettä siirrettiin eteenpäin. Samalla se kertoo melko tavallisen tarinan siitä, miten eräiden suomalaissiirtolaisten toive toteutui ja he saivat maata viljeltäväkseen. Sitä, että pohjois-Minnesota ei ollut viljelijän unelmamaata maaperältään, vaan oli kauraa, paikoin suoperäistä, osin kivikkoista maata, ei paljon käsitellä, sen sijaan talven kylmyys ja runsaslumisuus selviää. Mutta maaperän laatu ei liene ollutkaan keskeistä, vaan se että omaa maata yleensä saatiin viljeltäväksi.

Muistelmat on kirjoitettu ilmeisesti päiväkirjamaistiinpanojen pohjalta, koska ne sisältävät niin yksityiskohtaista tietoa perheen elämästä ja elinoloista. Isä Paavo työskenteli aluksi mm. kaivostyössä, mutta sitten hankittiin maatila Babbittista, jonne suurin osa muistelmien kuvauksista sijoittui. tekstistä näkyy tarkkasilmäisyys, josta osoituksena esimerkiksi talonpidon erityispiirteet, leipomiset ja ruuanlaitot, kotieläinten nimet, koulumuistot ja monet muut. Sauna oli perheelle tärkeä.

Suuri lamakausi vaikutti merkittävästi 1930-luvun alkuvuosina Minnesotan maaseudullakin. Miriam Kaurala kuvaa miten vaikeat olivat olosuhteet, mutta samalla ehkä maanviljelijäperheen omavaraistalous toi helpotusta. Koulumuistot jäivät kasvavalle lapselle tarkkaan mieleen, josta kertovat koululaisten keskinäisten puheiden ja opettajasuhteiden tarkastelut.

Miriam Kauralan muistelmat ovat helppolukuiset ja hyvin kirjoitetut. Sujuvuuteen lienee Diane Dettmannilla ollut oma tärkeä osuutensa. Kirja ansaitsee hyvin paikkansa amerikansuomalaisen muistelmakirjallisuuden joukossa. Se palvelee siirtolaiskulttuurista kiinnostuneita tutkijoita ja antaa havainnollisen kuvan siitä, millaisissa oloissa siirtolaisperheet asuivat Minnesotan maaseudulla. Samalla siitä saa pienen käsityksen siitä, miten amerikkalaistuminen tapahtui käytännön elämässä niin vanhempien kuin lasten kohdalla.

Auvo Kostainen